Parazitické životní strategie jsou poměrně časté. Některé druhy mají vazbu na hostitele velmi volnou (např. komáři), jindy je vazba naopak velmi těsná (např. motolice). Paraziti s velmi těsnou vazbou na hostitele mají často velmi složité životní cykly, které jim umožňují efektivní soužití s hostitelem. Takovým zajímavým příkladem jsou endoparazitičtí řasníci (Strepsiptera), kteří parazitují na jiných skupiných hmyzu. V našem případě se zabýváme vztahem mezi řasníky a včelamy. Tento model není dosud dobře popsán, a tak je možné v jejich biologii očekávat i velmi zajímavé objevy. V nedávné době jsme otiskly článek o tom jak řasníci způsobují předčasné vyletování parazitovaných samic včel. Ty mají morfologické i behaviorální znaky samců. Chovají se tak pravděpodobně proto, aby se samci a samice parazita snáze potkaly a spářily, a to i v případě, že jsou populační hustoty parazita velmi nízké. Již také tušíme, že řasníci jsou schopni prodlužovat život svých hostitelů a parazitované včely aktivně roznáší infekční stadia parazita na prašníky květů.

Plánovány jsou podrobné studia „hnízdního“ chování parazitovaných včel (parazitované samice jsou kastrované) a způsob rozšiřování invazních stádií.

K dalšímu čtení:
STRAKA J., REZKOVA K., BATELKA J. & KRATOCHVÍL L. 2011: Early nest emergence of females parasitised by Strepsiptera in protandrous bees (Hymenoptera Andrenidae). Ethology Ecology & Evolution 23: 97-109.
STRAKA J. 2010: Jsou řasníci stále záhadní? Živa 58: 225-226.